

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Komisji Europejskiej z dnia 19 maja 2021 r. nakładającej na skarżącego karę dyscyplinarną w postaci wydalenia ze służby bez obniżenia praw do emerytury;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Komisji Europejskiej z dnia 15 grudnia 2021 r. oddalającej zażalenie [poufne] ⁽¹⁾ skarżącego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- obciążenie pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżącego w ramach niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 10 załącznika IX do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) ze względu na to, że zastosowana kara dyscyplinarna jest nieproporcjonalna do wagi popełnionego naruszenia w świetle kryteriów oceny przewidzianych w art. 10 załącznika IX do regulaminu pracowniczego i nie uwzględnia okoliczności łagodzących.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia. Skarżący podnosi, że Komisja nie przychyliła się do opinii komisji dyscyplinarnej – która opowiedziała się za karą w postaci obniżenia stopnia zaszerogowania w rozumieniu art. 9 ust. 1 lit. f) załącznika IX do regulaminu pracowniczego – nie uzasadniając jednak w należyty sposób takiego stanowiska.

⁽¹⁾ Dane poufne zostały utajnione.

Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2022 r. – Saure/Komisja

(Sprawa T-165/22)

(2022/C 198/92)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hans-Wilhelm Saure (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Partsch)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 7 lutego 2022 r. oddalającej wniosek skarżącego o udzielenie dostępu do dokumentów Komisji, poprzez sporządzenie kopii całej korespondencji Komisji ze spółką AstraZeneca plc lub jej spółkami zależnymi, z urzędem kanclerza federalnego Niemiec lub z federalnym ministerstwem zdrowia, dotyczącej spółki Astra Zeneca plc lub jej spółek zależnych, od dnia 1 kwietnia 2020, w szczególności w przedmiocie ilości szczepionek na Covid-19 oferowanych przez AstraZeneca plc oraz terminów ich dostaw;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: skarżący uważa, iż ma prawo uzyskać dostęp do spornych dokumentów Komisji Europejskiej na podstawie art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾. Komisja naruszyła ten przepis poprzez swoją odmowę.

2. Zarzut drugi: prawo uzyskania dostępu skarżącego nie stoi na przeszkodzie podstawa wykluczenia zawarta w art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001. Owa podstawa wykluczenia jest ograniczona w czasie i dotyczy wyłącznie postępowań sądowych w toku oraz doradztwa. Toczące się w Belgii postępowanie przeciwko spółce AstraZeneca o sygnaturze 2021/48/C dotyczy zupełnie innego stanu faktycznego i zostało zakończone już wyrokiem z dnia 18 czerwca 2021 r.
3. Zarzut trzeci: prawo uzyskania dostępu skarżącego nie stoi na przeszkodzie podstawa wykluczenia zawarta w art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1049/2001. Interes publiczny związany z ujawnieniem danych osobowych ma pierwszeństwo.
4. Zarzut czwarty: prawo uzyskania dostępu skarżącego nie stoi na przeszkodzie podstawa wykluczenia zawarta w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1049/2001. Żądane informacje nie zawierają tajemnic przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 2 dyrektywy (UE) 2016/943 ⁽²⁾, ponieważ są one znane i brak jest odpowiednich działań dla utrzymania ich w tajemnicy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz.U. 2016, L 157, s. 1).

Postanowienie Sądu z dnia 7 marca 2022 r. – El Corte Inglés/EUIPO – Rudolf Böckenholt (LLOYD’S)

(Sprawa T-400/20) ⁽¹⁾

(2022/C 198/93)

Język postępowania: angielski

Prezes dziewiątej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 10.8.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 17 marca 2022 r. – Alcogroup i Alcodis/Komisja

(Sprawa T-740/21) ⁽¹⁾

(2022/C 198/94)

Język postępowania: francuski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 17.1.2022.
